

UDK: 81'373.21(497.5 Jelsa)
Izvorni znanstveni članak
Primljeno: 28. 1. 2015.

Tanja Brešan Ančić
Odsjek za hrvatski jezik i književnost
Filozofski fakultet
Sveučilište u Splitu
HR – 21000 Split, Sinjska 2
bresant@ffst.hr

STRUKTURA (MIKRO)TOPONIMA OPĆINE JELSA

Sažetak

U radu je prikupljen i analiziran korpus mikrotponima Općine Jelsa na otoku Hvaru. Istraživanje obuhvaća 870 mikrotponima prikupljenih tijekom terenskog istraživanja provedenog 2012. te 2015. godine kao i proučavanje katastra i općinskih planova. Mikrotponimi su analizirani sa strukturnog stajališta, odnosno analizirao se njihov tvorbeni i sintaktički sastav. Na kraju rada donosi se popis obrađenog korpusa. S obzirom na to da su u recentnoj literaturi rijetki tekstovi koji tematiziraju mikrotponime, svrha je ovoga rada korpusno te analitički ispuniti toponomastičku kartu Hrvatske.

Ključne riječi: mikrotponimija, Općina Jelsa, tvorbena analiza, sintaktička analiza

1. Uvod

Općina Jelsa smještena je na sjevernim i južnim obalama središnjeg dijela otoka Hvara. Prostire se na 121,2 km² (<http://jelsa.hr/web/index.php/2016-01-29-10-15-05/opcina-jelsa>). Prema popisu iz 2011. godine Općina Jelsa ima 3582 stanovnika¹. Obuhvaća 12 naselja: Gdinj (G), Gromin Dolac (GD), Humac (H), Ivan Dolac (ID), Jelsu (J), Pitve (P), Poljica (PO), Svirče (S), Vrbosku (V), Vrnisnik (VR), Zastrazišće (Z) i Zavalu (ZA). Jelsu omeđuju dva najviša otočna vrha, na zapadu *Sv. Nikola*, a na istoku *Hum*. Ovom će se istraživanju pridružiti i mikrotponimi otoka Šćedra (Š) koji se nalazi nasuprot Zavali.

2. Metodologija

Pri odabiru i određenju mikrotponima bilo je važno prihvatići činjenicu da je „izbor toponima određen i jezičnom regijom“ (Šimunović 2005: 139) pa se analiza prvenstveno temelji na terenskom istraživanju provedenom tijekom 2012. i 2015.

¹ Podaci su preuzeti s internetske stranice Državnog zavoda za statistiku Republike Hrvatske (http://www.dzs.hr/Hrv/censuses/census2011/results/htm/H01_01_01/h01_01_01_zup17_1716.html, 26. siječnja 2015.).

godine. Uz to, korišten je i Prostorni plan Općine Jelsa iz 2008. godine te karte s Geoportala, najčešće topografska karta TK25. Za ovo istraživanje posebno su važna imena koja su zabilježena u sjećanju stanovnika², a svjedoče o stalnim promjenama te lokalnim inačicama imena za pojedini mikrotoponim. Svjedočenje stanovnika naselja Općine Jelsa omogućuje i primjenu zabilježenoga na dostupnim kartama. Naime, detaljnim je pregledom karata dostupnih na internetu zamijećeno kako su mnoga imena pogrešno zabilježena te ne odgovaraju stvarnomu stanju, ne samo zbog dijalektalnih značajki regije nego i zbog utjecaja starijih, često austro-ugarskih i jugoslavenskih zabilježki koje obiluju grafijskim i fonološkim rješenjima danas neprihvatljivima, ali počesto i potpuno pogrešnim imenima. Usporedba imena zabilježenih na topografskim kartama s iskazima lokalnoga stanovništva također je mogla potvrditi stabilnost određenog mikrotoponima na nekom području.

3. Mikrotoponimija

Mikrotoponimi su definirani kao imena »manjih prirodnih (livade, šume, oranice, potoci...) i ljudskim djelovanjem nastalih objekata (npr. mostovi, ulice, ceste, dijelovi naselja...)« (Frančić 2003: 374). U novije se vrijeme ova definicija iznova promišlja i redefinira ne bi li se izbjegla moguća dihotomija između termina „manji“ koji se dovodi u odnos s terminom toponim koji označuje nešto „veće“. U definiranju toponima poznatih najčešće samo pripadnicima određene zajednice ili prostora, može nam pomoći opreka *gnotonim/agnotonim*, odnosno *poznato/nepoznato* pa bismo termin mikrotoponim zamijenili terminom *agnotonim* (Skračić 2011) ili *mikroreferent* ako ono što je veliko i malo, dobro poznato ili slabo poznato, doživimo kao *referent* (Skračić 2011). Također, s obzirom na to da se termin mikrotoponim referira na nešto maleno te ga na taj način samo jednoznačno (kvalitativno) definira, »u stručnoj se literaturi rabi i nazivak *anojkonim*« (Šimunović 2009: 265).

U ovome se radu termin mikrotoponim zadržava. Ipak, trebalo bi detaljnije definirati što se točno smatra mikrotoponimom prihvaćajući stajalište kako bi »najtočnije bilo reći da se pridjev *mikro* iz naslova odnosi upravo na mali broj minimalnih zajednica koje se određenim mikrotoponimom služe« (Jurić 2007: 159).

Ovako shvaćeni, mikrotoponimi bi bili »imena s visokim stupnjem deskriptivnosti čiji su referenti uvijek dio nazužeg životnog prostora i zanimanja stanovništva« (Jurić 2007: 155) ili »vlastita imena pridružena neživim, nepremjestivim i neobitavanim zemljopisnim objektima« (Šimunović 2009: 265).

Predmet su ovoga rada, dakle, imena često poznata samo pripadnicima određene zajednice ili prostora, tj. imena šuma, livada, polja, rtova, uvala i sličnih lokaliteta pa čak i ona nezabilježena u službenim kartama poput pošta za izlov ribe ili lokalna imena za pojedine lokalitete.

Imena imaju status mikrotoponima tek ako su imena jednoznačno raspoznatljiva s pridruženim zemljopisnim objektima od skupine ljudi (ne manje od sela) i na određenom zemljишtu (ne manjem od seoske katastarske općine) (Šimunović 2009: 265). Na njihovu snažnu vezu s apelativom upućuje i činjenica da su vrlo često razumljivi i nelokalnom stanovništvu. Riječ je o najbrojnijoj i najmlađoj toponimijskoj vrsti (Šimunović 2009: 265).

Pri kvalificiranju mikrotoponima treba uzeti u obzir dva osnovna kriterija: 1. da

² U istraživanju je sudjelovalo 15 ispitanika životne dobi od 35 do 94 godine.

su prostorne granice teško odredive, što se u ovom radu i vidi, jer kod mnogih mikrotoponima granica naselja prolazi upravo kroz njih te je teško razlučiti kojem naselju pripadaju, 2. da pripadaju klasi imena najmanje poznatosti³. Upravo se u drugoj kvalifikaciji veza mikrotoponima s apelativom pokazala važnim pomoćnim faktorom u njihovu definiranju i klasificiranju.

4. Jezične značajke govora jelšanske općine

Pri određivanju jezičnih značajki jelšanskih mikrotoponima važno je napomenuti kako se dijalektalne posebnosti najčešće mogu zabilježiti samo u iskazima lokalnoga stanovništa. Takve su dijalektalne karakteristike svakog od naselja jelšanske općine razlogom što su pojedini toponimi različito bilježeni u ovome radu. Naime, iako sva naselja jelšanske općine pripadaju istom, ikavskom šćakavskom tipu južnočakavskog dijalekta (Lisac 2009a), uočavaju se velike razlike među pojedinim naseljima kod uporabe određenih dijalektalnih fenomena. Tako se, primjerice, u Gdinju mikroponim *Crvena zemlja* izgovara kao *Crvěna zemljä*⁴ (G), dok se u Zavalji taj mikroponim javlja u inačici *Čarnjëna zemljä* (ZA) u kojoj se slogotvorno r zamjenjuje sa *ar* te se provodi delateralizacija. Naglasna su obilježja također dobivena iz razgovora s ispitanicima jer na kartama naglasci nisu evidentirani. Naglašavanje se pojedinih mikroponima razlikuje od mjesta do mjesta kao i među generacijama, što eventualno ostavlja prostor za neka druga istraživanja. Međugeneracijske razlike pri uporabi naglasaka posebno se uočavaju kod uporabe akuta koji se kod mlađe generacije najčešće zamjenjuje dugosilaznim naglaskom⁵. Kod određenih je mikroponima zabilježena i razlika u naglašavanju među susjednim mjestima. Tako se u Gdinju bilježi *Zăraćna gláva* (G), a u Zastražiću *Zorǎćna glovǎ* (Z).

Na analiziranim kartama zadržavaju se samo leksička obilježja lokalnih govora pa se *Věla gomīla* (G, PO, V) ne mijenja u *Veliku gomilu*⁶. Jezične posebnosti lokalnih govora, na dostupnim se topografskim kartama i katastarskim planovima, doduše vrlo nedosljedno, čuvaju i na drugim jezičnim razinama. Tako se karakteristični ikavski refleks jata bilježi u mikroponimima: *Medvîd bôd* (ID, ZA), *Bîla plöča* (H), *Sŕidnje bárdo* (S).

Dugo *a* u južnočakavskom dijalektu (Lisac 2009b) ponegdje prelazi u *o* kao na Hvaru, samo što se takvi primjeri ne bilježe na kartama. Tako ispitanici navode imena poput *Zorǎćna glovǎ* (Z), *Môla zečjä ûvala* (PO), *Pod zogôn* (G), *Môla bônda* (S, Z), dok su ti mikroponimi na kartama zabilježeni u oblicima *Zaraćna glava*, *Mala zečja uvala*, *Pod zagon* i *Mala banda*. Ukorijenjenost i postojanost dijalektalnih inačica nekih mikroponima potvrđuje se i u imenima *Pri vorh* (ZA), *Žejna Glava* (ZA), *Carkvica* (ZA), *Poje* (ZA), koji se u takvom svom toponijskom liku navode u Službenom glasniku Općine Jelsa (15. listopad 2008., str. 154–155).

Dijalektalni lik mikroponima bilježi pojavu popratnog samoglasnika uz suglasnik *r* i to *o* i *a*: *Môrtvi pôrat* (ZA), *Drâžje bárdo* (P), *Stârvanj* (Z) i *Vârtline* (Z). Odabir

3 Kvalifikacije po kojima se određuje toponim zadao je Ante Jurić u članku „Što je mikro u ‘mikroponimiji’ zadarskih otoka“ (Jurić 2007).

4 Može se pretpostaviti da se *lj* kod ispitanika javlja zbog sve većeg utjecaja standardnog jezika s obzirom na to da na cijelom otoku / prelazi u *j*.

5 Tako je primjerice kod mikroponima *Rôvan* (S), *Sŕidnje bárdo* (S) ili kod pridjeva *Svêti* koji se javlja kod većine naselja. Kod starijih se ispitanika na tim mjestima mogao čuti akut.

6 Treba ipak napomenuti da to nije slučaj sa svim mikroponimima.

popratnog samoglasnika ovisi o naselju kao i pojedinom mikrotoponimu.

Skup čr, inače karakterističan za čakavske govore, u govoru je i u pismu sačuvan u mikrotoponimu Čarnjëna zemjä (ZA)⁷ te Vëli i Möli Čârvanj (Z).

Delateralizacija je obilježje većine govora Općine Jelsa pa su *Crvena zemlja*, *Donje polje*, *Za dublje* kod izvornih govornika evidentirani kao Čarnjëna zemjä (ZA), Dône pôje (Z), Za dûbje (S).

Od jezičnih karakteristika može se izdvajati i pojava šćakavizma, inače svojstvena čakavskim ikavcima pa se *Gráhovišće* (G)/*Grâhovišće* (PO), *Gračišće* (S), *Gvôrdišće* (H) bilježe čak i u množinskim oblicima *Grëbišća* (J), *Igrâlišća* (Š), *Lövišća* (Š).

Od fonoloških značajki izdvaja se zamjena dočetnog *m>n* u onim mikrotoponimima koji čuvaju instrumentalne likove poput *Gôrnje kurilo s lantérnon* (Š), *Nal spìlon* (Š), *Za crîkvon* (Š).

5. Struktura jelšanskih mikrotoponima

S obzirom na njihovu strukturu zabilježene mikrotoponime možemo podijeliti na jednorječne mikrotoponime u kojima se raslojavaju podskupine mikrotoponima nastalih toponomizacijom apelativa i afiksalno tvorene mikrotoponime te višerječne mikrotoponime koji sadrže nekoliko podskupina određenih s obzirom na njihovu strukturu. Većinom je riječ o imenima slavenskoga podrijetla, iako su mikrotoponimi Mônte (GD) i Štrâda (G) mletačkoga, odnosno talijanskoga podrijetla.

5.1. Jednorječni mikrotoponimi

Jednorječni mikrotoponimi gotovo bez iznimke imeničkoga su podrijetla, motivirani najčešće apelativom. Osobna su imena motivirajuće sredstvo mikrotoponima kada govore o vlasnicima pojedinih terena ili posjeda. Takvi su primjerice *Bôrbići* (Š), *Bônkovići* (G), *Vrâničići* (PO), *Zanìnović* (ZA), *Tâtktovići* (G).

Osim imenica, motivirajuće su riječi i pridjevi koji su preostali nakon što je ispaо identifikacijski element. Pridjevi koji su kao diferencijski element ostali u mikrotoponimu mogu biti opisni: *Dubòka*⁸ (J), *Jêdra* (G), *Visòka* (G) *Vítarnja* (J, V, Z), ali i posvojni: *Fra Marìnovo* (PO), *Fratarskô* (ID), *Râdičina* (P), *Zêčja* (G), *Magličina* (G), *Medvîdina* (G).

Iako je riječ o poimeničenim pridjevima, sklonidba ostaje pridjevska pa se bilježi *Medvîdina* (G)/u *Medvîdinoj*, *Dubòka* (PO)/u *Dubòkoj*. Imenička deklinacija provodi se u primjerima *Fra Marìnovo/Fra Marìnova* (PO) i *Zêčeveo/Zêčeva* (V).

Većina je jednorječnih mikrotoponima u jednini iako se konverzije poput uporabe plurala povremeno bilježe u primjerima poput *Dôci* (G), *Lâca* (G), *Skâlice* (G), *Plôse* (ID), *Jêže* (Š).

Množinski oblici uobičajeniji su kod mikrotoponima antroponimnog postanja, nastalih sufiksom -ići (*Bônkovići* (G), *Tâtktovići* (G), *Dragići* (J), *Vrâničići* (PO), *Bôrbići* (Š)) koji najčešće govore o vlasnicima terena, iako se i kod takvih mikrotoponima ponegdje mogu pronaći oblici u jednini: *Râdonić* (GD), *Ivânković* (ID), *Mâteljan* (Z), *Zanìnović* (Z).

⁷ Ovaj mikroponim javlja se u različitim oblicima kao *Crvena zemlja* (G), Čarnjëna zemjä (ZA), Čaljène zémje (P).

⁸ U primjerima kao što su *Dubòka* (J) i *Fratarskô* (ID) riječ je o eliptičnim toponimima.

Jednorječni mikrotoponimi većinom su zabilježeni u svom nominativnom liku. Jedino je u primjeru *Bôsića* (PO) riječ o genitivu.

Jednorječne mikrotoponime možemo strukturno klasificirati na apelative u službi mikrotoponima, pridjeve u službi mikrotoponima i mikrotoponime nastale afiksalmom tvorbom.

5.1.1. Apelativi u službi mikrotoponima

Velik je broj mikrotoponima nastao toponomizacijom apelativa. Takvi mikrotoponimi mogu biti motivirani toponomastičkim nazivima poput: *Bôd* (GD), *Břdo/Bârdo* (P, VR), *Brîg* (PO, Z), *Dôci* (G), *Dolàc* (V, H), *Grèben* (G), *Hûm* (P), *Mônte* (GD), *Plâna* (GD), *Plasä/Plôse* (ID), *Pojâne* (S), *Rôt* (ID), *Vârh* (Z), *Vôrh* (P, PO, S), ali vrlo često i toponomastičke metafore poput *Glavîca/Glavicë* (S, V, Z), *Pâzuha* (ID, ZA), *Sedlô* (Š), *Kotôl* (Z), *Gnîzdô* (ZA).

5.1.2. Pridjevi u službi mikrotoponima

Jednorječni mikrotoponimi pridjevskoga su podrijetla nastali kao posljedica ispadanja identifikacijskog elementa, imenice koja je označavala pojedini lokalitet. Usporedbom takvih mikrotoponima s onima imeničkoga podrijetla, može se zaključiti kako je takvih primjera ipak manje. Opisni pridjevi rjeđe motiviraju takve mikrotoponime: *Dubôka* (J, PO), *Visôka* (G) te se češće bilježe posvojni pridjevi: *Fratarskô* (ID), *Râdičina* (P), *Fra Marînovo* (PO), *Zêčja* (J), *Medvîdina* (G).

5.1.3. Mikrotoponimi nastali afiksalmom tvorbom

5.1.3.1. sufiksalna tvorba

Najviše je jednorječnih mikrotoponima nastalo upravo sufiksalmom tvorbom. Među plodnije imeničke sufikse ubrajaju se:

-ac:

Sufiks -ac nositelj je različitih značenja. Doda li se direktno na imeničku osnovu po modelu O+s⁹ kao u primjerima *Torâc* (G), *Kaštilac* (V), *Humâc* (Z), ima deminutivnu funkciju. Ti su mikrotoponimi ujedno motivirani imenima drugih zemljopisnih objekata koji se nalaze u blizini, u ovome slučaju *Tôr* (J), *Kaštil* (P) i *Hûm* (P). Osim deminucije toponima, sufiks -ac sudjeluje i u deminuciji apelativa (češće toponomastičke metafore) u primjerima *Bočâc* (G), *Kučâc* (G), *Ratâc*¹⁰ (G).

U mikrotoponimima kao što su *Dragojevac* (PO), *Karvôvâc* (Š), *Jasenôvac* (Z) i *Zmajînac* (G, GD), *Močâvac* (GD), sufiks se dodaje pridjevu nastalom od imenice te se može govoriti i o proširenom sufiksnu -(av)ac, -(ev)ac, -(ov)ac, -(in)ac. Tada se model mijenja u O+s+s.

S istim deminutivnim značenjem, ali nešto rjeđe, javlja se i sufiks -ić: *Bočîc* (Š, Z), *Račîc* (J), *Humîc* (Z).

Poput sufiksa -ac i sufiks -ak sudjeluje u tvorbi umanjenica u mikrotoponimima *Grâbak* (H), *Grèbak* (J), *Virâk* (G), *Râpak* (G),

9 O = osnova, s = sufiks

10 U dvočlanom mikrotoponimu *Marînski ratâc* (G).

-ica/-ice:

Vrlo je plodan sufiks -ica s osnovnom funkcijom deminutivac da se vidi kod mikrotoponima kao što su *Gorčica* (J), *Carkvica* (J), *Lučica* (G), *Glavica* (GD, H) ili *Măslinica* (Š)¹¹. U funkciji posvojnosti javlja se u proširenom sufiksnu -(ov)ica/-ev)ica kao u primjerima *Maršnovica* (ID), *Radoševica* (PO). Posvojnost se iskazuje i sufiksom -čica u primjeru *Petarčica* (Z).

Pluralni oblici nešto su rjeđi: *Skállice* (G), *Glavíce* (S, V), *Njívice* (J).

-ina/-ine:

Mikrotoponimi tvoreni sufiksom -ina/-ine često upućuju na razvaline (Šimunović 2005: 88), odnosno predstavljaju lokalitete na kojima se najčešće nalazi ono što se objašnjava u samom korijenu. Takvi su primjerice *Gradīna*¹² (J), *Grebíne* (P), *Vártline* (ZA). Sufiks -ina javlja se često i u funkciji tvorbe augmentativa kao u primjerima *Plôčina* (G), *Jarpína* (PO), *Plitvína* (Z).

-išće/-išća:

Postupak singularizacije toponima, potaknut promjenama u razvitku naselja, u novije je vrijeme sve češći, a iako se smatra kako se kod mikrotoponima češće zadržavaju pluralni oblici (Šimunović 2005), analiza pokazuje kako su jednako zastupljeni i singularni i pluralni oblici: *Gumlišće* (G), *Grébišće* (J), *Križišće/Krišišće* (H), *Lövišća* (Š), *Igrališća* (Š), *Sadišća* (ZA) i *Pepelišća* (J). Sufiksi se češće dodaju imeničkim osnovama i najčešće identificiraju teren s obzirom na ono što sadrži imenička osnova: *Gráhovišće* (G)/*Gráhovišće* (PO), *Grébišće* (J), *Rípišće* (G).

-jak:

Sufiks -jak najčešće se domeće pridjevskim osnovama kao u primjeru *Kôzjak* (G), *Plôšnjak* (PO) ili, nešto rjeđe, imenskim: *Grábljak* (G).

-je:

Sufiks -je dodaje se imeničkim osnovama s funkcijom tvorbe zbirne imenice: *Grôbje* (P), *Dûbje* (S)¹³, *Măslinje* (PO), *Mîrje* (V), *Krûševje* (VR). S obzirom na to da kod zbirnih imenica sufiks -je ne bi trebalo smatrati isključivo tvorbenim, već i običnim sredstvom, ove bismo mikrotoponime mogli svrstati i u toponomizirane apelative (Šimunović 2004).

U slabije plodne sufikse ubrajaju se -ik: *Borovík* (P), *Planík* (VR), *Pokarveník* (Z), -ovo: *Bûrkovo* (J), *Brâlkovo* (P), -uja: *Bargüja* (Z), -uša: *Gravanjüša* (Z).

U tvorbi mikrotoponima tvorenih sufiksalsnom tvorbom češće sudjeluju imeničke osnove poput *Doläc* (G, V), *Toräc*¹⁴, *Dubäc* (Z), *Pläzica* (PO), *Skállica* (Z). Nešto rjeđe bilježimo pridjevske osnove poput *Karvôväc* (Š) i *Plôšnjak* (PO) ili *Dragojëvac* (PO), *Zmajñac* (GD), ako osnovom smatramo posvojni pridjev nastao od imenice.

5.1.3.2. prefiksalna tvorba

Prefiksalne su tvorenice iznimno rijetke jer se u izražavanju prostornog odnosa

11 Neki istraživači smatraju kako se u ovom primjeru deminutivnost gubi (Šimunović 2004).

12 Riječ je o antičkom lokalitetu istočno od Jelse.

13 Kod mikrotoponima *Grôbje* (P) i *Dûbje* (S) došlo je do delateralizacije: *grob + je>grobje>grobje*.

14 *Tor* je kula iz 4. stoljeća pr. Krista koja se nalazi iznad Jelse.

čeće koriste prijedložni izrazi. Najzastupljeniji je prefiks pod- koji označava lokalitet koji je u podnožju, odnosno koji je ispod onoga što je naznačeno u osnovi. Tako se mikrotponimi poput *Pòdlokva* (PO), *Podgôzd* (S) nalaze ispod lokve, odnosno šume. Osim doslovog značenja, prefiks pod- može značiti i zapad kao u primjeru *Podšćêdro* (Š) gdje lokalitet označava zapadni vrh otoka. Istočni vrh naziva se *Vrh Šćedro* (Š). Zabilježen je i prefiks za- u mikrotponimu *Zašćarbîna* (S), a označava područjeiza *Šćarbîne* (G, S).

5.1.3.3. prefiksalno-sufiksalna tvorba

Slabo zastupljenim tipom mikrotponima možemo smatrati one nastale prefiksalno-sufiksalmom tvorbom poput *Pogomîlje* (J), *Zobôr(j)e* (P), *Nobûrje* (Z)¹⁵, *Postrônje* (Z), *Zoglôzje* (J). Kod takvih mikrotponima prefiks pomaže odrediti točan položaj u odnosu na neki drugi geografski termin: *Nobûrje* (<na buri¹⁶), *Zobôr(j)e* (<za borovima), *Postrônje* (<pod stranom).

5.1.3.4. slaganje

Vrlo je malo jednorječnih mikrotponima koji su nastali od dviju osnova. Slaganjem s pomoću spojnika -o- nastali su mikrotponimi *Drâgovoda* (S) i to od pridjevske i imeničke osnove te *Samotvôrac* (P) od zamjeničke i imeničke osnove.

5.1.3.5. srastanje

Srastanjem bez spojnika nastao je mikrotponim *Smôčiguzîca* (Š) s glagolskom osnovom u prvom dijelu te imeničkom u drugom.

5.2. Višerječni mikrotponimi

Većina zabilježenih višerječnih mikrotponima ujedno je i dvorječna, bez obzira na to je li jedna od sastavnica punoznačna ili nepunoznačna riječ pa se ovdje razmatraju primjeri sastavljeni od dviju punoznačnih riječi poput *Vêla bônda* (Z), ali i imena sastavljena najčeće od prijedloga i punoznačne riječi poput mikrotponima *Na Svîrče* (S). Te punoznačne riječi najčeće su imenice ili poimeničeni pridjevi.

Klasifikacija mikrotponima uključivat će formalni element, odnosno mikrotponimi će biti analizirani s obzirom na broj sastavnica te vrstu riječi kojoj svaka od sastavnica pripada.

5.2.1. Dvorječni mikrotponimi

5.2.1.1. opisni pridjev + imenica

Većina je dvorječnih mikrotponima sastavljena od toponimiji poznate formule pridjev + imenica u kojoj imenica identificira objekt, a pridjev diferencira u odnosu na neki drugi objekt, najčeće označen antonimnim pridjevom. U ulozi determinatora nešto se čeće javljaju opisni pridjevi: *Vêla glovâ* (Š, Z), *Môla zoküpica* (J), *Debëli*

¹⁵ Mikrotponim označava lokalitet koji je na sjevernoj strani (strani 'od bure').

¹⁶ Bura, kako je već prije spomenuto, označava sjevernu stranu svijeta.

bôd (Z), *Dôrne Pîtve* (P). Takvi opisni pridjevi, koji najčešće označavaju položaj u prostoru ili kakvu karakteristiku, često dolaze u binarnim likovima, dakle uz *Vêlu Prâpatnu* (J) postoji i *Môla Prâpatna* (J) koja je veličinom manja, dok su *Dôrne Pîtve* (P) smještene u podnožju *Gôrnjih Pîtava* (P). Takvi antonimski parovi karakteristični su u toponimiji i oni nose »onomastičku obavijesnost koja se ne mora nužno poklapati s apelativnom (etimološkom) obavijesnošću« (Frančić, Mihaljević 1997 – 1998: 80). Jelšanski mikrotoponimi pak pokazuju kako kod većine mikrotoponima binarna opreka u onomastičkom smislu odgovara i etimološkom. Karakteristika je takvih mikrotoponima da gotovo uvijek dolaze u paru, a zabilježeni su oni koji obilježavaju položaj (*Dôrne Pîtve* (P), *Gôrnje Pîtve* (P), *Dône kuriôlo* (Š), *Gôrnje kuriôlo* (Š)) i karakteristiku (*Môli Čârvanj* (Z), *Vêli Čârvanj* (Z), *Nôva crîkva* (G), *Stâra crîkva* (G)), a nastali su u svrhu »izbjegavanja homonimnih imena« (Frančić, Mihaljević 1997 – 1998).

Zabilježeni su i mikrotoponimi čiji su determinirajući elementi opisni pridjevi koji označavaju karakteristiku, ali nemaju svoj antonimni parnjak poput *Dûgi dolâc* (G), *Môla zôkupica* (J), *Nôva pôšta* (Š). Može se pretpostaviti kako su u prošlosti neki od njih imali svoje antonimske parnjake, ali su danas iščezli iz uporabe. Takvi mikrotoponimi mogu biti i u množini: *Rôvni dôci* (PO).

Položaj opisnih pridjeva, a tako je i kod posvojnih, uvijek je jasno utvrđen i postojan. Nalazi se ispred imenice te se ne bilježe primjeri u kojima se determinator nalazi iza determinanta. Jak romanski utjecaj na tom području sugerirao je kako će takvih primjera biti mnogo jer je postponirani položaj pridjeva snažno obilježje talijanske sintakse (Šimunković 2009) koja je jako utjecala na čakavsko narjeće.

Pridjev *sveti* javlja se u imenima svih vrhova jelšanskoga područja u konstrukciji s imenom sveca pa se bilježe *Svêti Liberôt* (S), *Svêti Mikûla* (S, Z), *Svêti Pëtar* (S). Rijetki su primjeri koji su motivirani imenom svetice: *Svêta Bôrbara* (Z).

5.2.1.2. posvojni pridjev + imenica

Rjeđe su zastupljeni mikrotoponimi koji u svojoj strukturi sadrže posvojni pridjev. Oni su značenjski najčešće vezani uz vlasnika posjeda ili sveca koji se na tom području štuje: *Rôkov dolâc* (VR), *Bânov dôl* (G), *Mârkova glovâ* (G), a nije rijetkost ni da se posvojnost pripiše biljci ili životinji karakterističnoj za podneblje: *Česmìnov bôd* (ID), *Golubînčin rôt* (Z) i *Zmajîn grîm*¹⁷ (G). Položaj sastavnica unaprijed je zadan te se posvojni pridjev uvijek nalazi ispred imenice.

5.2.1.3. imenica + imenica

U jelšanskoj mikrotoponimiji često se javljaju konstrukcije sastavljene od dviju imenica u jukstapoziciji. Kod takvih je mikrotoponima opća imenica uvijek na drugom mjestu, dok prvu sastavnicu čini ili vlastita imenica, što je puno češće, ili opća imenica: *Sřhoj dolâc* (G), *Bân dolâc* (G), *Aržân dolâc* (G), *Medvîd bôd* (ID, ZA), *Jêz dolâc* (ID)¹⁸. Mikrotoponimi sastavljeni od dviju imenica, u kojima je jedna od imenica imenički atribut u genitivu, nisu česti te se imenica u genitivu češće nalazi

¹⁷ Pridjev je nastao od imenice *zmija < zmaja*.

¹⁸ Pri sklonidbi važno je napomenuti kako se sklanja samo drugi dio mikrotoponima: N *Sřhoj dolâc* (G), G *Sřhoj dôca* (G). Iznimku može činiti samo *Bân dolâc* (G) koji je jedan ispitanik sklanjao kao *Bânov dolâc* (G) vjerojatno potaknut postojanjem sličnih mikrotoponima u okolici koji sadrže pridjev *banov*.

na prvome mjestu: *Morićā bôd* (GD, H), *Grëbišća glovâ* (J). Kod takvih se genitivnih sintagmi često javlja poimeničeni pridjev koji upućuje na vlasnike određenog lokaliteta: *Bôrbinih ôgrada* (ZA), *Kvësićevih ôgrada* (Š), *Lûčinîh pôje* (Š) i slično.

Iako su toponimi sastavljeni od dviju imeničkih sastavnica uobičajeniji u liku u kojem je imenički atribut u genitivu, u jelšanskoj mikrotponimiji gotovo se jednako čestojavljaju sintagme u kojima su obje sastavnice u nominativu poput *S'r̄hoj dolâc* (G), *Bojânić bôd* (ID), *Bûdić kûća* (GD), *Bân dolâc* (G), *Medvîd bôd* (ID, ZA), *Víno pôje* (Z), *Ôgrada brîg¹⁹* (Z).

5.2.1.4. prijedlog + imenica

Prijedložni izrazi sastavljeni od prijedloga i imenice često se bilježe u toponomastici jer se prijedlogom najčešće označava prostorna određenost u odnosu na imenicu. Prostorna određenost mikrotponima može se postići i prefiksalsnim i prefiksalsno-sufiksalsnim izvedenicama, ali kako je njihov broj vrlo malen, pretpostavilo se da će broj prijedložnih izraza biti nešto veći. Tako se bilježe prostori ispod onog označenog imenicom poput

Pod zogôn (G), *Pod gomîla²⁰* (ID, PO, S), *Pod gôrje* (VR), *Pod mèju* (Š) (ili iznad: *Nad dubâc* (Z), *Nad jâmu* (Š)). Prijedložni izraz može označavati prostor koji se nalazi iza lokaliteta označenog apelativom: *Zâ lôzu* (Z), *Za dûbje* (S). Smjer se najčešće izražava prijedlozima *na i u*: *Nâ vôdu* (V), *Na Svîrče* (S), *U Pocêje* (G), *U Planîk* (VR).

U standardnom jeziku u prijedložnom izrazu s prijedlogom *pod* češće se koristi instrumental ako označava položaj. Jelšanska mikrotponimija čuva takve instrumentalne prijedložne izraze pa se bilježe *Pod crîkvon* (Z), *Pod lôkvon* (Š), ali se ipak češće mogu pronaći prijedlozi koji uza se čuvaju akuzativ: *Pod konôbu* (GD), *Pod lebrâ* (PO), *Pod Humâc* (Z). Akuzativ se javlja i uz druge prijedloge: *Nad jâmu* (Š), *Za dûbje* (S).

5.2.1.5. pridjev + pridjev

U sintagmama s dvama pridjevima, iako su one vrlo rijetke, češće se javljaju dva opisna pridjeva kao *Vêla dubòka* (G) ili *Môla dubòka* (G), dok se samo u jednom primjeru potvrđuje sintagma sastavljena od posvojnog i opisnog pridjeva: *Medvîdina vêla* (Z).

5.2.2. Trorječni i četverorječni mikrotpononi

Pri analizi mikrotponima koji su sastavljeni od triju ili više sastavnica, važno je napomenuti kako u popisu pridodanom radu mikrotponimi nisu zapisani onako kako se bilježe u evidentiranim kartama. To znači da većina, primjerice, uvala u svojem imenu sadrže apelativ „uvala“ pa bilježimo *vâla Môla Râsohatica* (Š), *vâla Môli grëbak* (Š). Strukturalna analiza mikrotponima, uzimajući u obzir samo njihov zapis, dovela bi do zasićenja višerječnim mikrotponimima jer bi se u analogiji s navedenim primjerima mogli bilježiti i *rt gôrnje kurîlo* (Š), *vîh Svîti Ante* (P) i slično.

19 U ovom slučaju nije riječ o ulozi imeničkoga atributa već se po konfiguraciji terena, kao i iskazima ispitnika, može pretpostaviti kako ovaj mikrotponim u sebi čuva prijedložni izraz *Ograda na brigu* koja je sažimanjem prešla u sintagmu *Ograda brig*.

20 Mikrotponim se javlja i u jednini: *Pod gomîlu*.

Iskaz ispitanika pokazao je kako se u govoru ispuštaju apelativi koji definiraju određeni lokalitet te se zadržavaju samo one strukture koje ga direktno imenuju ili diferenciraju od drugih imenom sličnih lokaliteta. Uzevši to u obzir, lokalitete poput navedene *vāle Mōla Rāsohatica* (Š) ili *vāle Mōli grēbak* (Š) treba promatrati kao sintagme sastavljene samo od pridjeva i imenice. Takav princip ne treba slijediti ako je apelativ dio imena koji se koristi i u govoru, a takvi su *Rōmanova špīlja* (VR) ili *Mōla zečjā ūvala* (PO). Ispuštanjem apelativa mikrotoponim bi ostao okrnjen te bi izgubio svoju ulogu imenovanja.

5.2.2.1. imenica + prijedlog + imenica

Mikrotoponimi sastavljeni od dviju imenica razdvojenih prijedlogom, pod jakim su utjecajem talijanske sintakse te sadrže dvije vrste imenica. U primjerima poput *Glaviča od Plonē* (H), *Lökve na Plōni* (GD), *Pūnta od Rāsohatice* (Š), *Pūnta od Māslinice* (Š), *Žalcē u Tufēri* (Š), *Plōča od Podōnka* (Š), riječ je o apelativima koji imenuju tip lokaliteta te toponom u odnosu na koji se određuje položaj mikrotoponima. Apelativ je prva sastavnica višečlanog mikrotoponima i u primjerima poput *Plōče od bōrih* (Š), *Pūnta ol križā* (Š), samo što prijedlog ne određuje položaj u odnosu na toponom već drugi apelativ.

Ako je mikrotoponim sastavljen od imenice, prijedloga i toponomastičke sintagme poput *Bočīc u Vēlon Rāsohatici* (Š), *Bočīc od tulitōnega bōka* (Š), *Rāpa na Krīvon pūnti* (Š), onda se uvijek tvori u odnosu na već poznati mikrotoponim.

5.2.2.2. imenica + toponomastička sintagma

Imenica i toponomastička sintagma vrlo rijetko tvore mikrotoponim. Zabilježeni su samo primjeri: *Pūnta Smokōvega dōca* (Š) i *Rōt Vēlega Stārvnja* (Z).

5.2.2.3. pridjev + toponomastička sintagma

Mikrotoponimi sastavljeni od pridjeva i toponomastičke sintagme javljaju se u dvama oblicima. Češće se javljaju imena sastavljena od dvaju pridjeva (opisna ili posvojna) i imenice poput primjera *Mōli Smōkov dolāc* (Š), *Vēli Smōkov dolāc* (Š), *Mōla zečjā ūvala* (PO), *Vēla zečjā ūvala* (PO).

Samo se jednom, iznimno, javlja mikrotoponim sastavljen od pridjeva i dviju imenica: *Mōla njīva Čārvanj* (Z).

5.2.2.4. prijedlog + toponomastička sintagma

Ovaj se vid mikrotoponima javlja samo jednom u primjeru: *Pod Nōvu lōkvu* (Š).

5.2.2.5. toponomastička sintagma + prijedlog + imenica

Mikrotoponim sastavljen od toponomastičke sintagme, prijedloga i imenice zabilježen je samo jedanput, što sugerira kako ovakve strukture ipak nisu uobičajene. Mikrotoponim *Gōrnje kurīlo s lantēron* (Š) označava ribarsku poštu te se ne bilježi ni u kakvim kartama, već samo u svjedočenju ispitanika. S obzirom na to da je broj ispitanika koji su se bavili ribarstvom starije dobi i nešto manji, može se prepostaviti

kako bi ovakvih mikrotoponima moglo biti i više, ali ih mlađi ispitanici ne poznaju.

6. Zaključak

U radu je prikupljen i analiziran korpus mikrotoponima 12 naselja koja pripadaju Općini Jelsa na otoku Hvaru. Mikrotoponimija nekog područja podložnija je promjenama nego toponomija jer je riječ o imenima koja imenuju manje lokalitete poznate najčešće samo lokalnom stanovništvu. Svjedoci smo kako se iz uporabe sve više gube dijalektalna obilježja pojedinih imena, a u kontaktu sa stanovništvom proučavanoga područja uočeno je kako se stvaraju nova, često i sažetija imena koja su nastala iz čovjekove potrebe za komunikacijom, sastajanjem, lakšim kontaktom i druženjem. Pojedina imena ovise o 'prestižu' pojedine generacije ili određenom tehničkom napretku pa je, primjerice, izgradnja tunela koji je spojio južnu i sjevernu stranu otoka Hvara mlađoj generaciji donio mikrotoponim *Kod bòra*, koji kod starije generacije nije bio u uporabi jer još uvjek nije postojalo sjecište dviju cesta, stare i nove.

Strukturna analiza mikrotoponima jelšanskoga područja pokazala je kako su od jednočlanih mikrotoponima najzastupljeniji oni nastali sufiksnom tvorbom imena motivirani imenicom, dok nešto rijede u takvoj tvorbi sudjeluju pridjevi. Glagolske osnove u afiksalnim tvorenicama sudjeluju vrlo rijetko. Višečlani mikrotoponi najčešće su dvočlani te se sastoje od pridjeva i imenice te prijedložnih izraza. Takav je rezultat očekivan jer upravo pridjevske sintagme najbolje definiraju i diferenciraju određeni lokalitet, dok ga prijedložni izrazi lociraju u prostoru. Mikrotoponi sastavljeni od više od dviju sastavnica nešto su rjeđi te se većinom javljaju samo u iskazima ispitanika.

Popisivanje i istraživanje mikrotoponima danas su, možda više nego ikada, nasušno potrebni. Iseljavanje stanovništva, utjecaj standardnoga jezika, kao i zapostavljanje zanimanja poput ribarstva ili vinogradarstva, utječu na sve slabije korištenje mikrotoponimima. Osim toga, karte koje su danas zahvaljujući internetu dostupne svima, sadrže pregršt pogrešno zabilježenih mikrotoponima. Taj se problem s obzirom na učestalost govorne i pisane uporabe, kao i zbog većeg broja ljudi koji se njima koristi, ne javlja u toponimiji. Međutim, s obzirom na vrlo uzak krug ljudi koji se mikrotoponimima koristi, potrebno je usmjeriti veću pozornost na njihovo ispravno bilježenje i korištenje.

7. Popis mikrotoponima jelšanske općine

Popis se sastoji od 870 mikrotoponima prikupljenih tijekom istraživanja provedenih 2012. i 2015. godine. Mikrotoponi su navedeni abecednim redom za svako od naselja kojem pripadaju radi bolje preglednosti. Eventualne zamjerke ovako koncipiranom popisu mogu se pronaći u pomnjoj analizi pripadnosti pojedinog mikrotoponima određenom naselju s obzirom na to da se mnogi mikrotoponi ponavljaju, ali i prelaze granice svakoga naselja, što i jest jedno od mikrotoponimskih značajki kako je već spomenuto.

Najveći su problem u sastavljanju ovoga popisa predstavljali pogrešno zapisani mikroponimi na topografskim kartama. Kod nekih je bilo jasno da je riječ o pogrešnom zapisu poput mikroponima *Carquica* jer se u apelativu zasigurno ne

bi koristio strani grafem q^{21} , dok je za većinu ipak bilo potrebno usporediti korpus imena iz analiziranih karata s iskazima ispitanika.

U popisu mikrotoponima apelativi koji određuju vrstu lokaliteta poput *uvala*, *rt*, *vrh* i drugi, najčešće nisu bilježeni, odnosno ako je na kartama upisano *Uvala Vela Pakomina*, zapisano je samo *Vela Pakomina* u skladu s iskazima ispitanika. To nije slučaj kod onih mikrotoponima u kojima apelativ razlikuje dva lokaliteta kao u primjeru *Cārkvica* (J) i *Vāla cārkvica* (ID).

Iako je većina mikrotoponima zabilježenih u analiziranim kartama svoju potvrdu našla i tijekom terenskog istraživanja među ispitanicima, ostao je nezanemariv broj mikrotoponima koje ispitanici nisu prepoznali. Neki od njih su vjerojatno iščezli iz svakodnevne uporabe, neki pripadaju svakodnevici starije generacije, a neki su potpuno pogrešno zabilježeni. Dijalektalne osobine pojedinog mikrotoponima također su prihvачene. Prvi je mikrotoponom u popisu uvijek onaj koji je zabilježen u kontaktu s ispitanicima, dok je mikrotoponom u zagradama onaj evidentiran na kartama. Bilo je važno zabilježiti obje inačice jer su ponegdje potpuno različite.

21 Strani grafem koji nije dio neke druge grafije poput talijanske, pa je bio dijelom drugačijeg jezičnog ustroja, uočava se samo u mikrotoponimu *Uvala Loyina* zapisanom u jednom od spisa iz 15. stoljeća te se »odnosi na obitelj Loyin iz grada Hvara« (Duboković 2001: 512).

1. Gdinj	Metvenjäk	Stari pöžar
Aržán doläc (Ergen dolac)	Marînski rôt	Svêti Jüraj
Bän	Marînski ratäc	Šâhićeva stronâ
Bänov dôl	Marînja pâzuha	Šcarbìna
Bän doläc	Marînje pogônje	Štrâda
Bänov dvôr	Mârkova glovâ	Tâlkovići/ Tâtktovići
Bočäc	Medvîdina	Tetîkova
Bônkovići	Mihânja pâsika	Tîha vâla
Břdo	Močä	Tîški bôd
Bûrnji dvôr	Močâvac	Toräc
Crvena zemjâ	Močîvnica	Tvřdi doläc
Dražjâ	Môla dubòka	Tvřdna pâzuha
Dôci	Môla lučica	U Pocêje
Doläc	Mûrava/ Moráva	U Kozjù/ Kozja uvala
Dônja Râca	Nôva crîkva	Věla Lučica
Dônji dvôr	Osovîšće	Věla dubòka
Dügi doläc	Pâkomina	Věla gomîla
Jêdra	Plâna	Věla Pâkomina
Gäj	Plasä/ Plasâ	Věli dolac
Glâve Glînje	Plôčina	Věli Kučac
Gôrnja Râca	Pobij	Věli kûs
Grâhovišće	Pod gomîla	Veprînova glavîca/ glava
Grâbljak	Pod resnîcu	Virâk
Grëben	Pod zogôn	Visòka
Gumlîšće	Pûhova spîla	Vrvôlići
Kântarina	Râca	Za strâžnicu
Kräjeva spîla	Račeni bôd	Zârače
Kučäc	Râpak	Zmajìn grm
Kòzjak	Rapëna pûnta	Zvâncice
Krîvi doläc	Râšelka	
Krîžni bâd	Remit	2. Gromin Dolac
Krîžna lučica	Rîpišće	Bôd (Bad)
Krîžna pûnta	Sřhoj doläc	Búdić kûća
Krîžni rât	Skâlice	Dônji bôd
Lâca	Skozânje	Glavîca
Lèćevišće	Skozânjski bôd	Gnjîla üvala
Lîkova glovâ	Smřka	Gulîšina
Lazänja pâzuha	Stânja	Lökve na Plöni
Lučica	Stâra crîkva	

Močavac	Stiníski dolàc	Crniča
Mônte	Srîdnji rôt	Drágići
Morićà bôd	Šehânov dolàc	Gàlišnjok
Nàd Paladînsku	Tabakùša	Gojdànja
Paladînska	Vèla Pêrna	Gorïca
Palârja	Virâk	Grëbak
Paklîna		Grábci
Plâna		Gradîna
Pêrna	4. Ivan Dolac	Grëbišća
Pod konòbu	Bojânić bôd	Grëbišća glovâ
Râdonić	B.D.od Pòmpeja	Hùljevan
Šklâte	Česmînov bôd	Jelenik
Tîsno	Dônja plôsa	Klökun
Vôrh	Dûh	Krešišće
Zmajînac	Fratarskô	Dubòka
Zmîški dolàc	Ivánković	Môla Stinìva
	Jêž dolàc	Môla Prâpatna
	Marìnovica	Môla zokùpica
3. Humac	Medvîd bôd	Mína
Borlôg	Nâ rôt	Njîvice
Bîla plöča	Na vôrh	Ôrmanice špîlja
Cicînova glavîca	Pâklina	Paladînska
Dolàc	Pâzuha	Paljènica
Glavîca	Plôse	Pepelîšća
Glavîca od Plonë	Pod gomîla	Plôna
Grâbak	Pod nožîca	Pod lebrâ
Grábci	Rôt (Rat)	Pod spîle
Grôpčeva spîla	Ròmanova spîla/ Šûpja	Pogomîlje
Gvôrdišće	stinâ	Potôrje
Krišišće	Üvala Cârkvica	Prâpatna
Mâhin dolàc	Tojâ (Taja)	Prašinjak/Prašnjak
Močavac	Vlâhovo	Račîć
Morićà bôd	Cârić dolàc	Rîpišna
Morićà vâla	Zakùpica	Rîpišne plòče
Pâklinica		Rt Makârac
Pêrna		Sêlca
Pod Planü	5. Jelsa	Stônčin dolàc
Prâpotna	Bôrča	Ù dôle
Salôtin dolàc	Bûrkovo	Vâla cîkvica
	Cârkvica	

Tatīnje	Dôrne Pîtve	Östarvice
Tôr	Drâžje bârdo	Pelînje
Vârdišće	Gnizdô	Perîče selô
Vêla Prâpatna	Gomîla	Petrôčevih dolâc
Vîr	Gorîca	Petròva
Vîtarnja	Gôrnje Pîtve	Pînča
Võrh	Gôzd	Pîske
Vrisnă	Grebîne	Piščenik
Zagradáče	Grôbje	Planîk
Za rôt	Hujîća dolâc	Plôča
Zoglôžje	Hûm	Podrâdičina
Zečjö	Jâbučje	Pod ògradu
Zencîšća	Jûri dolâc	Pod Râdonićih kûću
	Kaštîl	Pôdograde
	Klôkun	Pol Bârdo
6. Pitve	Kokićevih dolâc	Pôl boron
Bâbin dolâc	Košârica	Pol gomîlu
Balôte	Kraj Kâlobera	Pol Gorîcon
Bârdo	Križišće	Pôl grebe
Biläje	Krûčica	Pol gustîrnu
Bîle grîžice	Kûk	Pol kômik
Bojânić dolâc	Kûluk	Pol Planîk
Bônda	Kûtlova	Pol skûlu
Bôñi kûk	Kvësićevih dolâc	Pol spîlon
Borovîk	Lâzi	Pol sveti Rôk
Brâlkovo	Lozîce	Pôljenica
Brîško	Mârtinica	Povar kûć
Brônjeva	Môča	Prâpatni dolâc
Bujâsovo	Môla Pînča	Prîko
Bûlkovo	Môla spîla	Pril crîkvon
Cârev dolâc	Morâva	Račîć
Carkôvnî dolâc	Morâvica	Râdičina
Čêkove	Nôve Pîtve	Rasôhe
Čepônj	Njîava	Ratâc
Čètin dolâc	Njîivice	Ravnîć
Čaljène zêmje	Ôgrada	Rôt
Čarnîce	Ôgrade	Rôvan
Debelâc	Ôgradice	Sâjećine
Dìdov mîr	Ogränak	Salbûn

Samotvôrac	Zrîn kûk	Šišnjeva
Selâ		Vartej
Sípičin doläc		Věla gomila
Skñnišće	7. Poljica	Věla zečjäüvala
Slívica	Babolöine	Vrâničíci
Srakín	Brîg	Vôrh
Srídna gorïca	Borjë	Vûkovo
Stôra bônda	Bôsića	Zâbore
Stôre Pîtve	Drâčinjak	Zâli rôt
Stronâ	Dragojèvac	Zêčja
Stranïca	Dubòka	Zoglôžje
Sutïška	Fra Marïnovو	Zmarïkovac
Svëti Ånte	Garçìnov rôt	
Svëti Jäkov	Grâhovišće	8. Svîrče
Šibërija	Gravanjüša	
Tamní ratâc	Grêbjica	Bîli Râtac
Tarjün	Jarpïna	Borovík
Tatïnja	Kôrje	Bùhota
Tatïnja glovâ	Krùčica	Cârev doläc
Tîšin doläc	Lôzovica	Dragòvoda
Värtli	Maglîčina	Drâčev doläc
Večerïnja	Mâslinje	Dûbje
Věla spïla	Môla zečjäüvala	Dubòka
Vëlo vojälo	Močávac	Glavîce
Vločälä	Partêl	Gračišće
Vîr	Parvôn doläc	Za Zmajüšu
Vîtarni mlîn	Palîčevica	Jägodni dôl
Vrôta	Plâžica	Košûj doläc
Vrôtnik	Plôšnjak	Krùšvice
Vûkov lôz	Pod gomila	Kućetîn doläc
Vôrh	Pod lebrâ	Môla bônda
Za crïkvu	Pod Močávac	Môla Poïcâ
Za Katïćevih kùcu	Pòdlokva	Môla Šcarbïna
Za pâsje bârdo	Pridînj	Na čornjâ
Za Stranïcon	Râdoševica	Na Svîrče
Za svëti Rôk	Rôvni dôci	Nînderaž doläc
Zabârdo	Skalica	Øštra glovâ
Zadâk	Stinînski doläc	Pèča
Zobôrje	Širòki rôt	Pod gomila

Smōčiguzžica		Krūševje
Smokôv bôd		Pardejüša
Smokôv doläc	10. Vrboska	Pečä
Splînski bôd	Doläc	Planîk
Splînski doläc	Glavîce	Pod gôrje
Sridă (Mostîć)	Jâbuče	Pod Račîć
Stôn	Jûgo	Pod Rubinîć
Stôra pâsika	Kâmenjova	Pòd vodu
Studèni bočîć	Kaštilac	Ù gozd
Širòki bôk	L. Vrboska	U Planîk
Šotđvi bôk	Lûčina vala	U Zamirë
Šûmotovica	Mâslinica	Rasõke
Tankô pûnta	Môla Bläca	Ròkov doläc
Trësa	Milnâ	Ròmanova špîlja
Tufêra	Mîrje	Strmen doläc
Tulitôni bôk	Nâ vôdu	Tarjokè
Ùleni bočîć	Öbale	Vrônje bârdo
Varhòvak	Palînica	
Vârtal na Stônù	Pasîka	
Vëla glovâ	Rt Krîž	12. Zastrazišće
Vëla gôrma	Râpa	Badnjëna väla
Vëla pêrna	Solîne	Bilòtina
Vëla pribëćica	Strône/ Nâ strône	Blêine
Vëla râsohatica	Tatînja	Bargûja
Vële stôre stône	Vëla Gomîla	Bočîć
Vëli borîći	Vîtarnja	Brîg
Vëli grebâk	Zävala	Cârkvica
Vëli pôrat	Zêchevo	Čârvanj
Vëli smokôv doläc		Čâdica
Vëlo pôje		Debèli bôd
Vîrh Šcëdro		Dônje pôje
Za Budîc bôd	11. Vrisnik	Dragojëvac
Za crîkvon	Bârdo	Dubâc
Za krîž	Bojânić doläc	Dûga Pâzuha
Za kûçon	Kâraj doläc	Dûž
Za Podânak	Čebarjôñ/ Čebarjòn	Gâbretova dûž
Zelenîkova glovâ	Čornjâ	Gazârova ògrada
Zôglôv	Dobrônî doläc	Glavîca
Žalcë u Tufêri	Humôtić	Glavîčica

Glozäk	Njïve	Vëli bôk
Gnjïla	Õgrada brîg	Vëla bônda
Golubînka	Õgrade	Vëla glovâ
Golubînchin rôt	Ogrôđa	Vëli pridîl
Gozdînov doläc	Õštra glavïca	Vëli Pokarvenïk
Gravanjüša	Pasanjüša	Vëla Stinïva
Grûdac	Pëča	Vëli Čârvanj
Humäc	Pìriška glovâ	Veli Pokrvenik
Humïć	Plitvïna	Vëli Stârvanj
Igrâlišća	Plòšnjak	Víno pöje
Jasenövac	Pod Humäc	Vìtarnja
Kañina	Pod crïkvon	Volènji lôz
Harnjeküša	Postrônje	Vratïnja Päklina
Klâchine	Pokarvenïk	Zà lôzu
Kjúšna	Pöje	Zabðja
Kòbi doläc	Pri vórh	Zanïnović
Kopačne	Príkora	Zàraćna gláva/ Zorâćna glovâ
Kotôl	Prisînjak	Zlačna
Krîžna lučica	Rádonjac	Zôvetov dolaäc
Krîžni rôt	Râsohatica	Žen doläc
Krušćica	Rõvní lôz	Žêna glovâ/ Žejna Glava
Krùševa	Rôt Vëlega Stârvnja	
Krùšvice	Répavac	
Lećevac	Skâlica/Skalice	
Jubînka	Salôtić rôt	13. Zavala
Mäslinje	Smričëvica	Antîćevih doläc
Môla bônda	Sînjava	Bašćôn bôd
Milnõ	Stânjimir	Bašćôn doläc
Môli Čârvanj	Stârvanj	Bâtoševih ògrada
Môli doläc	Svîti Mihovîl	Bîle grîžice
Môla njïva Čârvanj	Svîti Mikûla	Bojânić doläc
Môli Rádonjac	Svêta Bôrbara	Bôlat
Måteljan	Vâla dubäc	Bôrbinih bôd
Medvîdina vëla	Tankî bôd	Bôrbinih doläc
Mòča	Tamnô spïla	Bôrbinih ògrada
Nad Bórču	Têgi	Brîžine
Nad Sînjavu	Tetîkovac	Čaratônovih ògrada
Nad dubäc	Vârh	Čarnjejäk
Nobûrje	Vârtline	Čarnjëna zemjâ
		Čarnjëno

Dubokđovića bôd	Őštra glovâ	Věla pâzuha
Galđja	Pâklena	Věli dvôr
Garbîna	Pâzuha	Věli tr̄ščenik
Gnđila	Petârč bôd	Virâč dolâc
Gnîzdò	Petarčica	Vělo žolò
Golubînka	Petrôvac (Gôrma)	Vlôkâ
Gôrma	Piščenik	Vôrh
Gôrnje Pîske	Plâža	Vrôn bôd
Gozdenňša	Plosâ	Vrôn dolâc
Hujèva spîla	Počivâla	Vrôna pûnta
Jâma	Pod Jâmu	Vrône stîne
Jarpîna	Pod Môli tr̄ščenik	Zacâ
Jûgo	Pol bîskupa	Zavîtnji rôt
Jûri dolâc	Pol galîju	Zogôn
Jutâč dolâc	Pol glavîcu	Žutîca
Jutâč lôz	Pol lôkvon	
Kantûn žolâ	Pôl pole	
Kolâc	Pol světi Antônij	
Kontëja	Pol šâtor	
Kopîlica	Pol Skrivanjüšu	
Koromâšna pûnta	Pôl Vran dolâc	
Koromâšni potòk	Pôle	
Krîž	Polgolubînka	
Krîžna pûnta	Porhûn	
Külinovac	Potòk	
Lòkva	Pûnta ol Gnđile	
Lòkvica	Pûnta ol Gôrme	
Magazîn	Pûnta ol križâ	
Märtinica	Pûnta ol Vlakê	
Medvî bôd (Medvid bad)	Sadîšća	
Mîrke	Skâlice	
Môla pâzuha	Skrivanjüša	
Môli bôd	Smokôv dolâc	
Môli dolâc	Stirâlo	
Môli tr̄ščenik	Stronâ	
Môrtvi pôrat	Skrivanjüša	
Nâl polu	Tabâkovih dolâc	
Nozdrôn	Trêpeć dolâc	
Opaljènica	Tûsto čelò	

Literatura

- Barbić, A. (2011). *Rječnik Pitava i Zavale*. Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovje.
- Buble, S., Gamulin, A., Gjeldum, D. K. Izvod iz konzervatorskog elaborata – podloge za urbanistički plan uređenja naselja Humac. Konzervatorski odjel u Splitu. 2011. URL: http://www.dragodid.org/materijali/HUMAC_2006.pdf
- Čilaš Šimpraga, A. (2013). Toponimija miljevačkih sela Kaočina i Ključa. *Folia onomastica croatica*, 22, 1-35.
- Duboković Nadalini, N. (2001). *Odarbani radovi*. Split: Književni krug.
- Frančić, A., Mihaljević, M. (1997 - 1998). Antonimija u hrvatskoj ojkonimiji. *Rasprave Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovje*, 1, 77-102.
- Frančić, A. (2003). Rečka mikrotponimija. *Rasprave Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovje*, 1, 373-389.
- Jurić, A. (2005). Suvremena čiovskna toponimija. *Čakavska rič*, 33 (1-2), 145-212.
- Jurić, A. (2007). Što je mikro u „mikrotponimiji“ zadarskih otoka?. U Vanda Babić i Zdenka Matek Šmit (ur.), *Zbornik radova sa znanstvenog skupa Zadarski filološki dani* (str. 153-160). Zadar: Sveučilište u Zadru.
- Lisac, J. (2009a). Južnočakavski dijalekt i njegov leksik. *Croatica et Slavica Iadertina*, 5, 79-85.
- Lisac, J. (2009b). *Hrvatska dijalektologija 2*. Zagreb: Golden marketing, Tehnička knjiga.
- Lozić Knezović, K., Sočo, A. (2011). Toponimija mjesta Stomorska na otoku Šolti. *Radovi Filozofskog fakulteta u Splitu*, 4, 255-270.
- Marasović Alujević, M., Luketin Alfirević, A. (2009). Toponimi di Toreola isola dei ricoveri nell'Adriatico. *Adriatico/ Jadran, Rivista di cultura tra due sponde*, 1-2, 41-56.
- Marasović Alujević, M., Lozić Knezović, K. (2011). Obalni toponimi otoka Šolte. *Croatian studies Review*, 7 (1-2), 389-443.
- Marasović Alujević, M., Lozić Knezović, K. (2014). *Toponimija otoka Šolte*, Split: Filozofski fakultet u Splitu.
- Skok, P. (1950). *Slavenstvo i romanstvo na jadranskim dotocima*. Zagreb: JAZU.
- Skok, P. (1971-1974). *Etimološki rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*. Zagreb: JAZU.
- Skračić, V. (1996). *Toponimija vanjskog i srednjeg niza zadarskih otoka*. Split: Književni krug.
- Skračić, V. (2011). *Toponomastička početnica. Osnovni pojmovi i metoda terenskih istraživanja*. Zadar: Sveučilište u Zadru.
- Skračić, V. (2013). Korpus i prezentacija korpusa suvremenih toponima. U: Vladimir Skračić (ur.), *Toponimija kornatskog otočja*. Zadar: Centar za onomastička istraživanja, Sveučilište u Zadru.
- Šimunković, Lj. (2009). *Hrvatsko-talijanski jezični dodiri u Dalmaciji*. Split: Dante Alighieri.
- Šimunović, P. (2004). *Bračka toponimija*. Zagreb: Golden marketing, Tehnička knjiga.
- Šimunović, P. (2005). *Toponimija hrvatskoga jadranskog prostora*. Zagreb: Golden marketing, Tehnička knjiga.
- Šimunović, P. (2009). *Uvod u hrvatsko imenoslovje*. Zagreb: Golden marketing, Tehnička knjiga.
- Vinja, V. (1987). Etimološki prilozi čakavskoj aloglotiji III. *Čakavska rič*, 15 (1), 3-41.

Vinja, V. (1998). *Jadranske etimologije*. Zagreb: HAZU, Školska knjiga.

Internetski izvori

- Prostorni plan uređenja Općine Jelsa (2008). Zagreb: Jurcon Projekt.
Službeni glasnik Općine Jelsa (15. listopada 2008.) <http://geoportal.dgu.hr/>
Državni zavod za statistiku Republike Hrvatske (26. siječnja 2015.) http://www.dzs.hr/Hrv/censuses/census2011/results/htm/H01_01_01/h01_01_01_zup17_1716.html
Općina Jelsa (29. siječnja 2016.) <http://jelsa.hr/web/index.php/2016-01-29-10-15-05/opcina-jelsa>

STRUCTURE OF MICROTOPONYMS OF THE MUNICIPALITY OF JELSA

Abstract

The author of this paper has collected and analyzed the corpus of microtoponyms in the Municipality of Jelsa on the island of Hvar. The corpus of 870 microtoponyms is the result of the field research conducted during 2012 and 2013 as well as of the examination of cadastral and municipal maps. These microtoponyms have been analyzed structurally concerning their formative patterns and syntactic content. At the end of the paper, the list of the analyzed corpus of microtoponyms is presented. Given the fact that recent papers dealing with the subject of microtoponymy are rare, the aim of this paper is to complement the toponomastic map of Croatia by collecting as well as analyzing the corpus of microtoponyms.

Key words: microtoponymy, Municipality of Jelsa, word-formation analysis, syntactic analysis